Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet innstilling/forsinkelse.

Dato

03.05.2012

Saksnummer

595/11F

Tjenesteyter

Norwegian Air Shuttle ASA

Krav om standarderstatning grunnet innstilling/forsinkelse.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise fra Oslo til Tromsø den 11. oktober 2010 med DY256 kl. 21:05. Flyet kunne ikke lande i Tromsø da rullebanen ikke var ryddet tilstrekkelig for snø, og flyet ble omdirigert til Bodø og videre tilbake til Oslo. Klager mener Norwegian satte inn en for stor flytype i forhold til landingsmulighetene i Tromsø.

Klager ble innlosjert på hotell, men ble ikke tilbudt plass på første fly dagen etter. Klager landet i Tromsø nesten ett døgn forsinket og krever standarderstatning i henhold til EU forordning 261/2004.

Norwegian har i det vesentlige anført:

DY256 ble omdirigert til Bodø grunnet værforhold i Tromsø.

Klager hevder Norwegian satte inn en stor maskin for å operere ruten, og at dette var årsaken til at selskapet ikke kunne lande i Tromsø. Dette stemmer ikke.

Klager ble innlosjert på hotell og booket om til neste ledige avgang dagen etter.

I henhold til EU forordning 261/2004 er flyselskapene unntatt fra videre kompensasjon hvis årsaken til forsinkelsen eller kanselleringen er forårsaket av ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Slike omstendigheter kan være værforhold.

Norwegian kan på grunnlag av dette dessverre ikke imøtekomme klagers krav om standarderstatning. Da klager benyttet billetten i sin helhet kan den dessverre ikke refunderes.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen til Tromsø måtte avbrytes. Flyet returnerte til Oslo via Bodø, og klager ble omrutet til neste dag.

Kansellering gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at innstillingen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet, jf. EU forordning 261/2004 artikkel 5.

Nemnda er delt i sitt syn på passasjerenes rettigheter ved lengre forsinkelser.

Nemndas flertall, lederen og forbrukernes representanter, er av den oppfatning at forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet tre timer eller mer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Flertallet viser til EU forordning 261/2004 artikkel 6 jf artikkel 7, jf artikkel 5, jf EU domstolens avgjørelse i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07). Flertallet er kjent med at enkelte flyselskap bestrider dommen, og at EU domstolen er bedt om å ta stilling til spørsmålet på nytt. Dommens konklusjon er imidlertid klar, og flertallet legger til grunn at dommen gir uttrykk for gjeldende rett.

Nemndas mindretall, flyselskapenes representanter, er av en annen oppfatning. EC261/04 (EU fororodning 261/2004) ikke gir noen anvisning på utbetaling av en pengekompensasjon ved forsinkelse. Tilblivelse av «Sturgeon» dommen er uklar i forhold til flere rettsprinsipper bla. ved at domstolen tok stilling til spørsmålet om hvorvidt forsinkelse utløser rett til kompensasjon. Dette var et spørsmål som ikke var stilt i Sturgeon saken. Det er i dommen også angitt en tidsgrense på at tre timer forsinkelse utløserrett til kompensasjon, en tidsramme hvor opprinnelsen er ukjent og som ikke samsvarer med noen andre artikler i forordningen.

At passasjerer ikke har krav på kompensasjon ved forsinkelse følger av forarbeidene til EU261/04 (EU forordning 261/2004) - det ble vurdert men avvist, og videre slått fast i dom av ECJ Grand Chamber i «IATA». Artikkel 6 i forordningen gir klare og presise anvisninger på rettigheter ved forsinkelse. I motsetning til innstilling som er beskrevet i artikkel 5, og nektet ombordstigning (artikkel 4) gir ikke forsinkelse i artikkel 6 noen anvisning på kompensasjon, med rette, da det er i strid med Montreal konvensjonens artikkel 29.

Forsinkelse gir Ikke rett til standarderstatning etter EC 261/04 (EU fororodning 261/2004) slik forordningen er utformet, tiltenkt, og støttet av «ECJ Grand Chamber», og i tilfelle Sturgeon dommen er gyldig, er det stilt spørsmål om gyldigheten av artikkel 5-7 i forordningen. Flere domstoler har stilt spørsmål til EU domstolen om gyldigheten av Sturgeondommen i forhold til artikkel 5-7. Dette gjelder bla. en britisk domstol. Inntil EU-domstolen har kommet med tilsvar, anser mindretallet Sturgeon-dommen (C-402/07) som uavklart. Etter mindretallets oppfatning gir følgelig ikke forsinkelse rett til kompensasjon etter EU forordningen.

Norwegian har imidlertid ikke påberopt seg fritak for erstatningsplikten på overnevnte grunnlag, mindretallet følger derfor flertallets videre vurdering av saken.

En samlet nemnd legger til grunn at vanskelig værforhold i Tromsø var årsaken til at flyet ikke kunne lande. I den foreliggende situasjon var det etter nemndas vurdering ikke praktisk mulig

å treffe tiltak for å unngå innstillingen/forsinkelsen. Nemnda bemerker i denne forbindelse at det ikke er grunnlag for å laste Norwegian for å benytte den aktuelle flytypen på flygningen.

Det var et stort antall passasjerer som måtte omrutes, og nemnda kan etter omstendighetene ikke se at Norwegian ikke kan lastes for at klager ikke ble omrutet tidligere.

Forsinkelsen gir etter dette ikke rett til standarderstatning etter EU forordningen.

Vedtak:

Transportklagenemnda-fly finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, formann Elise Korsvik, Forbrukerrådet Sverre Åril, Forbrukerombudet Janne G. Soløy, Widerøes Flyveselskap AS Olav Grøttland, SAS

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Sverre Åril, Forbrukerombudet, Janne G. Soløy, Widerøes Flyveselskap AS, Olav Grøttland, SAS.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.